

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2015 m. vasario 12 d.¹

Byla C-106/14

**Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD) ir
Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)
prieš
Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie**

(Conseil d'État (Prancūzija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 (REACH reglamentas) — Cheminių medžiagų registracija, įvertinimas, autorizacija ir apribojimai (REACH) — Gaminio sąvoka — Iš kelių gaminių sudarytas gaminys — Pareiga informuoti naudojant labai didelį susirūpinimą keliančias chemines medžiagas — Koncentracijos nustatymas — Gamyba, importas ir tiekimas“

I – Įžanga

1. Tuo atveju, kai gaminio sudėtyje yra daugiau kaip 0,1 % labai didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos, REACH reglamente² numatytos tam tikros pareigos informuoti Europos cheminių medžiagų agentūrą (toliau – ECHA) ir gaminio gavėjus ir vartotojus.
2. Įvairios valstybės narės ir Europos Komisija ginčijasi dėl to, kaip apskaičiuoti šią koncentracijos ribinę vertę, jei gaminį sudaro keli komponentai, kurie patys yra gaminiai. Visų pirma Komisija, remiama daugumos valstybių narių, laikosi nuostatos, kad susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos kiekis turi būti skaičiuojamas atsižvelgiant į iš jų sudarytą gaminį. Kai kurios valstybės narės – dauguma šio proceso dalyvių – prieštarauja ir teigia, jog pakanka, kad būtų pasiekta tam tikra atskirų komponentų dalis. Šiuo atveju pareiga pateikti informaciją atsirastų gerokai dažniau.
3. Akivaizdu, kad šis ginčas yra labai svarbus laisvam gaminių judėjimui, nes jis gali lemti tai, kad skirtingose valstybėse narėse gaminiams bus taikomi skirtingi reikalavimai. Todėl būtinas Teisingumo Teismo išaiškinimas.

1 — Originalo kalba: vokiečių.

2 — 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, p. 1), pastarąjį kartą iš dalies pakeistas 2014 m. rugpjūčio 14 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 895/2014 (OL L 244, p. 6).

II – Teisinis pagrindas

A – *Sjungos teisė*

1. REACH reglamentas

4. Šiuo atveju svarbios toliau nurodytos REACH reglamento konstatuojamosios dalys:

„(1) Šis reglamentas turėtų užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, taip pat laisvą cheminių medžiagų – atskirų ir esančių preparatų ar gaminių sudėtyje – judėjimą, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas. Šis reglamentas taip pat turėtų skatinti vystyti alternatyvius cheminių medžiagų pavojingumo vertinimo metodus.

<...>

(3) Derinant chemines medžiagas reglamentuojančius teisės aktus reikėtų užtikrinti aukšto lygio žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugą siekiant tvaraus vystymosi. Tie teisės aktai turėtų būti taikomi nediskriminuojant, nesvarbu, ar cheminėmis medžiagomis prekiaujama vidaus rinkoje, ar tarptautiniu mastu, laikantis Bendrijos tarptautinių įsipareigojimų.

<...>

(29) Kadangi gamintojai ir importuotojai turėtų būti atsakingi už savo gaminius, tikslinga reikalauti registruoti chemines medžiagas, kurios, kaip numatoma, išsiskirs iš gaminių, ir toks jų naudojimas nebuvo įregistruotas. Agentūrai turėtų būti pranešta apie gaminių sudėtyje esančias labai didelį susirūpinimą keliančias chemines medžiagas, kurios viršija kiekio tonomis ir koncentracijos gaminiuose ribą, jei negalima išvengti cheminės medžiagos poveikio ir jei šio cheminės medžiagos naudojimo būdo neužregistravo joks asmuo. Agentūrai taip pat turėtų būti suteikta teisė prašyti, kad būtų atlikta registracija, jei ji turi priežasčių manyti, kad cheminės medžiagos išsiskyrimas iš gaminio gali kelti riziką žmonių sveikatai ar aplinkai ir tų gaminių sudėtyje esanti cheminė medžiaga per metus sudaro daugiau kaip 1 toną vienam gamintojui ar importuotojui. Agentūra turėtų apsvarstyti būtinybę pateikti pasiūlymą dėl apribojimo, jei ji mano, kad tokių cheminių medžiagų naudojimas gaminiuose kelia riziką žmonių sveikatai ar aplinkai, kuri nėra tinkamai kontroliuojama.

<...>

(56) Į gamintojų ar importuotojų atsakomybę už cheminių medžiagų rizikos valdymą įeina informacijos apie šias chemines medžiagas perdavimas kitiems profesionaliems naudotojams, pavyzdžiui, tolesniems naudotojams ar platintojams. Be to, gaminių gamintojai ar importuotojai turėtų pramoniniams, profesionaliems naudotojams ir, paprašius, vartotojams suteikti informaciją apie saugų gaminių naudojimą. Ši svarbi atsakomybė taip pat turėtų tekti visai tiekimo grandinei, kad visi dalyviai galėtų vykdyti savo pareigas, susijusias su dėl cheminių medžiagų naudojimo kylančia rizika.

<...>

(117) ES piliečiams turėtų būti suteikta galimybė susipažinti su informacija apie chemines medžiagas, kurių poveikį jie gali patirti, kad remdamiesi šia informacija jie galėtų priimti sprendimus dėl cheminių medžiagų naudojimo. <...>

<...>“

5. REACH reglamento 1 straipsnyje apibrėžti šio reglamento tikslai ir taikymo sritis:

„1. Šio reglamento tikslas – užtikrinti aukštą žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygį, įskaitant cheminių medžiagų pavojaus vertinimo alternatyvių metodų skatinimą, taip pat laisvą cheminių medžiagų judėjimą vidaus rinkoje, tuo pačiu didinant konkurencingumą ir skatinant inovacijas.

<...>

3. Šis reglamentas grindžiamas principu, pagal kurį gamintojams, importuotojams ir tolesniems naudotojams tenka atsakomybė užtikrinti, kad jų gaminamos, tiekiamos rinkai ar naudojamos cheminės medžiagos neturėtų neigiamo poveikio žmonių sveikatai arba aplinkai. Šio reglamento nuostatos grindžiamos atsargumo principu.“

6. REACH reglamento 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kada gaminys tokiu nebelaikomas:

„<...> atliekos nėra laikomos chemine medžiaga, mišiniu ar gaminiu, kaip apibrėžta šio reglamento 3 straipsnyje.“

7. REACH reglamento 3 straipsnyje apibrėžtos įvairios sąvokos, kurios svarbios šiuo atveju:

„3) gaminys – daiktas, kuris gaminamas įgijo konkrečią formą ar struktūrą, labiau nulemiančią jo naudojimo paskirtį nei jo cheminė sudėtis;

4) gaminio gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris Bendrijoje gamina arba surenka gaminį;

<...>

11) importuotojas – Bendrijoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, atsakingas už cheminių medžiagų importą;

12) tiekimas rinkai – cheminės medžiagos tiekimas arba bet koks perdavimas kitam asmeniui už mokestį arba nemokamai. <...>

<...>

33) gaminio tiekėjas – gaminio gamintojas, importuotojas, platintojas arba kitas tiekimo grandinės dalyvis, tiekiantis gaminį rinkai;

<...>“

8. REACH reglamento 7 straipsnyje numatytos tam tikros pareigos pranešti ECHA apie gaminius:

„2. Gaminų gamintojas ar importuotojas <...> praneša Agentūrai, jeigu cheminė medžiaga atitinka 57 straipsnyje nustatytus kriterijus ir yra nustatyta pagal 59 straipsnio 1 dalį ir jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

a) tų gaminių sudėtyje esančios cheminės medžiagos kiekis per metus sudaro daugiau kaip vieną toną vienam gamintojui ar importuotojui;

b) tų gaminių sudėtyje esančios cheminės medžiagos koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %).

3. 2 dalis netaikoma, jei gamintojas arba importuotojas gali užtikrinti, kad, naudojant ir šalinant chemines medžiagas įprastinėmis ir pagrįstai numatomomis sąlygomis, šios cheminės medžiagos neturės poveikio žmonėms ar aplinkai. Tokiais atvejais gamintojas ar importuotojas pateikia gaminio gavėjui tinkamas instrukcijas.

<...>

5. Agentūra gali priimti sprendimus, pagal kuriuos gaminių gamintojai ar importuotojai privalo pagal šią antraštinę dalį pateikti registracijos dokumentaciją įregistruoti tų gaminių sudėtyje esančias chemines medžiagas, jei tenkinamos visos šios sąlygos:

- a) tų gaminių sudėtyje esančios cheminės medžiagos kiekis per metus sudaro daugiau kaip vieną toną vienam gamintojui ar importuotojui;
- b) Agentūra turi priežasčių manyti, kad:
 - i) cheminė medžiaga išsiskiria iš gaminių ir
 - ii) dėl šios cheminės medžiagos išsiskyrimo iš gaminių kyla pavojus žmonių sveikatai ar aplinkai;
- c) cheminei medžiagai netaikoma 1 dalis.

Pateikiant registracijos dokumentaciją sumokamas pagal IX antraštinę dalį reikalaujamas mokestis.

6. 1–5 dalys netaikomos cheminėms medžiagoms, kurios jau buvo įregistruotos tam pačiam naudojimui būdui.

<...>

9. REACH reglamento 33 straipsnyje sukonkretinamos su gaminiiais susijusios pareigos perduoti informaciją gavėjams ir vartotojams:

„1. Gaminio, kurio sudėtyje yra cheminė medžiaga, atitinkanti 57 straipsnio kriterijus ir nustatyta pagal 59 straipsnio 1 dalį, ir kurios koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %), tiekėjas pateikia gaminio gavėjui pakankamai savo turimos informacijos (bent tos cheminės medžiagos pavadinimą), kad gaminį būtų galima saugiai naudoti.

2. Vartotojo prašymu gaminio, kurio sudėtyje yra cheminė medžiaga, atitinkanti 57 straipsnio kriterijus ir nustatyta pagal 59 straipsnio 1 dalį, ir kurios koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %), tiekėjas pateikia vartotojui pakankamai savo turimos informacijos (bent tos cheminės medžiagos pavadinimą), kad gaminį būtų galima saugiai naudoti.

Reikiama informacija nemokamai suteikiama per 45 dienas nuo prašymo gavimo datos.“

10. Nuostatų dėl labai didelį susirūpinimą keliančių medžiagų tikslai apibrėžti REACH reglamento 55 straipsnyje:

„Šios antraštinės dalies tikslas – užtikrinti gerą vidaus rinkos veikimą, tuo pačiu tinkamai kontroliuojant didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų riziką ir palaipsniui pakeičiant šias chemines medžiagas tinkamomis alternatyviomis cheminėmis medžiagomis ar technologijomis, kai tai racionalu ekonominiu ir techniniu požiūriu. Siekdami šio tikslo, visi autorizacijos prašantys gamintojai, importuotojai ir tolesni naudotojai išanalizuoja visas galimas alternatyvas ir įvertina riziką bei techninį ir ekonominį pakeitimo įgyvendinamumą.“

11. Labai didelį susirūpinimą keliančios medžiagos apibrėžtos REACH reglamento 57 straipsnyje:

„58 straipsnyje nustatyta tvarka į XIV priedą gali būti įtrauktos šios cheminės medžiagos:

- a) cheminės medžiagos, atitinkančios priskyrimo „kancerogeniškumo“ (1A arba 1B kategorijos) pavojingumo klasei kriterijus pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 I priedo 3.6 skirsnį;
- b) cheminės medžiagos, atitinkančios priskyrimo „mutageninio poveikio lytinėms ląstelėms“ (1A arba 1B kategorijos) pavojingumo klasei kriterijus pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 I priedo 3.5 skirsnį;
- c) cheminės medžiagos, atitinkančios priskyrimo „toksinio poveikio reprodukcijai“ (1A arba 1B kategorijos – neigiamas poveikis lytinei funkcijai ir vaisingumui arba vystymuisi) pavojingumo klasei kriterijus pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 I priedo 3.7 skirsnį;
- d) cheminės medžiagos, kurios yra patvarios, bioakumuliacinės ir toksiškos pagal šio reglamento XIII priedo kriterijus;
- e) cheminės medžiagos, kurios yra labai patvarios ir didelės bioakumuliacijos pagal šio reglamento XIII priedo kriterijus;
- f) 59 straipsnyje nustatyta tvarka kiekvienu konkrečiu atveju atskirai nustatytos cheminės medžiagos, tokios kaip ardančios endokrininę sistemą arba pasižyminčios patvariomis, bioakumuliacinėmis ar toksiškomis savybėmis arba labai patvariomis ir didelės bioakumuliacijos savybėmis, neatitinkančios d arba e punktų kriterijų, kurios, kaip įrodyta moksliniais tyrimais, gali sukelti rimtą poveikį žmonių sveikatai ar aplinkai, prilygstantį a–e punktuose išvardytų cheminių medžiagų poveikiui.“

12. REACH reglamento 59 straipsnyje nustatytas metodas, pagal kurį ECHA gali į vadinamąjį „kandidatinį sąrašą“ įtraukti chemines medžiagas, atitinkančias 57 straipsnyje nustatytus kriterijus, kad galiausiai joms būtų nustatytas reikalavimas gauti autorizaciją.

2. Cheminių medžiagų agentūros rekomendacijos

13. Apie klausimą, dėl kurio kilo ginčas, užsiminta dokumente „2001 m. balandžio 1 d. Cheminių medžiagų agentūros rekomendacijos dėl gaminiuose esančioms cheminėms medžiagoms taikomų reikalavimų“ (2 versija)³. 4.4. skirsnyje ji nurodo, kad labai didelį susirūpinimą keliančių medžiagų koncentracija sudėtinuose gaminiuose turi būti nustatoma atsižvelgiant į visą gaminį:

„To paties gaminio skirtingų komponentų sudėtyje gali būti skirtingos į kandidatinių sąrašą įtrauktų SVHC koncentracijos, pvz., viena koncentracija nešiojamojo kompiuterio bloke, kita – transformatoriuje. Kad būtų taikoma prievolė pagal 7 straipsnio 2 dalį ir 33 straipsnį, šios SVHC koncentracija turi viršyti 0,1 proc. (masės proc.) visame gaminyje <...>“

B – Prancūzijos teisė

14. Pagrindinė byla susijusi su dokumento „Pranešimas ūkio subjektams apie pareigą perduoti informaciją apie gaminių sudėtyje esančias chemines medžiagas pagal Reglamento Nr. 1907/2006 (REACH) 7 straipsnio 2 dalies ir 33 straipsnio nuostatas – 7 straipsnio 2 dalyje ir 33 straipsnyje nurodytos 0,1 % masės ribinės koncentracijos aiškinimas“ (toliau – ministro pranešimas), kurį 2011 m. birželio 8 d. priėmė Prancūzijos aplinkos, tvarios plėtos, transporto ir gyvenamojo būsto ministras (*Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie*), galiojimu.

15. Remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo pateikta informacija, pranešime nurodyta:

„Prancūzijos institucijos, atsižvelgdamos į 2011 m. balandžio 1 d. Europos cheminių medžiagų agentūros interneto svetainėje paskelbtas <...> peržiūrėtas rekomendacijas dėl REACH reglamento taikymo gaminiuose esančioms cheminėms medžiagoms ir specialiai rekomendacijose pateiktą direktoriaus nuorodą, jog dėl šių rekomendacijų nebuvo pasiektas konsensusas tarp visų Europos Sąjungos ir Europos ekonominės erdvės valstybių narių, šiuo pranešimu ūkio subjektus informuoja apie Prancūzijoje priimtą sprendimą dėl aiškinimo, kaip turi būti taikoma REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalis ir 33 straipsnis. Jos nurodo, kad gaminio sąvoka apima bet kurį daiktą, atitinkantį gaminio sąvoką pagal REACH reglamento nuostatas, t. y. kad jis „<...> gaminamas įgijo konkrečią formą ar struktūrą, labiau nulemiančią jo naudojimo paskirtį nei jo cheminė sudėtis“ (3 straipsnio 3 punktas). Gaminį gali sudaryti vienas ar keli daiktai, atitinkantys gaminio sąvoką, todėl 7 straipsnio 2 dalies ir 33 straipsnio nuostatos taikomos kiekvienam iš šių daiktų.“

III – Pagrindinė byla ir prašymas priimti prejudicinį sprendimą

16. Pagrindinėje byloje dvi Prancūzijos prekybos įmonių asociacijos ginčija ministro pranešimą. Teisinių ginčą nagrinėjanti Prancūzijos valstybės taryba (*Conseil d'État*) pateikia teismui šį klausimą:

Ar REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalyje ir 33 straipsnyje nustatytos pareigos reglamente apibrėžto „gaminio“, sudaryto iš kelių sudedamųjų dalių, kurios savo ruožtu atitinka reglamente apibrėžtą „gaminio“ sąvoką, atveju taikomos tik sudėtiniam gaminiui, ar ir kiekvienai atskirai jo sudedamajai daliai, atitinkančiai „gaminio“ sąvokos apibrėžtį?

3 — http://echa.europa.eu/documents/10162/13632/articles_lt.pdf.

17. Raštu savo poziciją išdėstė *Fédération des entreprises du commerce et de la distribution* (Prekybos ir platinimo įmonių asociacija) kartu su *Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison* (Statybinių medžiagų ir įrangos parduotuvių asociacija) (toliau – FCD ir FMB), Prancūzijos Respublika, Belgijos Karalystė, Danijos Karalystė, Vokietijos Federacinė Respublika, Airija, Graikijos Respublika, Austrijos Respublika, Švedijos Karalystė, Norvegijos Karalystė ir Europos Komisija. Visos jos, išskyrus Graikijos Respubliką ir Austrijos Respubliką, dalyvavo ir 2015 m. sausio 8 d. vykusiame teismo posėdyje.

IV – Teisinis vertinimas

18. Siekiant geriau suprasti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, prejudicinis klausimas iš pradžių turi būti priskirtas prie REACH reglamento reguliavimo konteksto (dėl to žr. A dalį). Paskui turi būti išnagrinėta gaminio sąvoka (žr. B dalį), gamintojų ir importuotojų pareigos teikti informaciją ECHA pagal 7 straipsnio 2 dalį (žr. C dalies 1 ir 2 punktus) ir tiekėjų pareiga informuoti gavėjus ir vartotojus pagal 33 straipsnį (žr. C dalies 3 punktą).

A – Dėl prejudicinio klausimo norminio konteksto

19. Prejudicinis klausimas susijęs su REACH reglamento nuostatomis dėl vadinamųjų „labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų“, kurių savybės apibrėžtos 57 straipsnyje. Remiantis šiuo straipsniu, tos cheminės medžiagos kelia pavojų sveikatai, nes sukelia vėžį, keičia genetinę medžiagą arba daro žalą reprodukciniams savybėms (57 straipsnio a–c punktai). Taip pat jos gali daryti neigiamą poveikį aplinkai, nes yra patvarios, bioakumuliacinės ir toksiškos arba labai patvarios ir didelės bioakumuliacijos (57 straipsnio d ir e punktai). Kai kuriais atvejais pakanka ir analogiškų savybių (57 straipsnio f punktas).

20. Tokios cheminės medžiagos Komisijos sprendimu po komitologijos procedūros gali būti įtrauktos į REACH reglamento XIV priedą, kuriame po paskutiniojo dalinio pakeitimo⁴ nurodyta 31 medžiaga⁵. Remiantis 56 straipsniu, norint naudoti šiame priede nurodytas chemines medžiagas, būtinas leidimas, kurį pagal 60–64 straipsnių nuostatas išduoda Komisija.

21. Tačiau nuostatos, kurias reikia aptarti nagrinėjamu atveju, taikomos cheminėms medžiagoms, jau esančioms kandidatiniame sąrašė, kad galiausiai jas būtų galima įtraukti į priedą. ECHA tokias chemines medžiagas gali nustatyti, atlikdama 59 straipsnyje apibrėžtą procedūrą, jei šioms cheminėms medžiagoms būdingos labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų savybės. Į kandidatinių sąrašą atrenkamos cheminės medžiagos, dėl kurių įtraukimo į XIV priedą turi būti atlikta išsamesnė patikra. Be to, proceso dalyvės, atsakydamos į pasiteiravimą per teismo posėdį, vienbalsiai pareiškė, kad šios kandidatinės cheminės medžiagos ir įtrauktos į XIV priedą toliau lieka kandidatiniame sąrašė.

4 — 2014 m. rugpjūčio 14 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 895/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XIV priedas (OL L 244, p. 6).

5 — 2014 m. rugsėjo 1 d. Europos cheminių medžiagų agentūra paskelbė rekomendacijos dėl papildomų 22 medžiagų įtraukimo į Reglamento Nr. 1907/2006 XIV priedą projektą (6 prioriteto suteikimo labai didelį susirūpinimą keliančioms cheminėms medžiagoms iš kandidatinių sąrašo, siekiant rekomenduoti prioritetas chemines medžiagas įtraukti į XIV priedą, rezultatų projektas (anglų k. *Draft results of the 6th prioritisation of the SVHCs on the Candidate List with the objective to recommend priority substances for inclusion in Annex XIV*), http://echa.europa.eu/documents/10162/13640/prioritisation_results_6th_rec_en.pdf, žiūrėta 2014 m. lapkričio 27 d.).

22. Pastaruoju metu kandidatiniame sąrašė buvo 155 cheminės medžiagos⁶. Gali būti ir daugiau cheminių medžiagų, pasižyminčių šiomis savybėmis⁷, bet kol jos neįtrauktos į kandidatinių sąrašą, šioje byloje nagrinėjamas klausimas dėl jų nekeliamas⁸.

23. Pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį gaminių gamintojas arba importuotojas praneša ECHA, jei šiuose kiekvieno gamintojo arba importuotojo gaminiuose esančios kandidatinių sąrašo cheminės medžiagos kiekis iš viso viršija vieną toną per metus, o jos koncentracija yra didesnė nei 0,1 % masės (masės %).

24. Be to, REACH reglamento 33 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad kiekvienas gaminio, kurio sudėtyje yra į kandidatinių sąrašą įtrauktos cheminės medžiagos, kurios koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %), tiekėjas pateikia gaminio gavėjui pakankamai savo turimos informacijos (bent tos cheminės medžiagos pavadinimą), kad gaminių būtų galima saugiai naudoti. Remiantis 2 dalimi, vartotojų prašymu tiekėjas pateikia jiems analogišką informaciją.

25. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su ribinės koncentracijos vertės, kuri yra 0,1 % masės (masės %), taikymu. Reikia išsiaiškinti, ar ši ribinė vertė gaminiams, kurie savo ruožtu patys sudaryti iš gaminių, turi būti taikoma atsižvelgiant į sudėtinių gaminių, ar į atitinkamus dalinius gaminius.

26. Kelios valstybės narės tai iliustruodamos kaip pavyzdį pateikia dviratį, kurio plastikinių vairo rankenų sudėtyje yra minkštiklių, kandidatiniame sąrašė nurodytų kaip labai didelę susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos. Galbūt ribinė cheminės medžiagos kiekio vairo rankenose vertė gali būti pasiekta, bet atsižvelgiant į visą dviratį taip greičiausiai nenuotiks. Kiti pateikti pavyzdžiai – minkštos kėdės, kurių apmušaluose yra į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų, arba visas lėktuvas, kuriame sumontuotos tokio tipo kėdės.

B – Dėl gaminio sąvokos pagal REACH reglamento 3 straipsnio 3 punktą

27. Dauguma procese dalyvaujančių valstybių narių remiasi REACH reglamento 3 straipsnio 3 punkte pateikta sąvoka apibrėžtimi. Ja remiantis, „gaminys“ yra daiktas, kuris gaminamas įgijo konkrečią formą ar struktūrą, labiau nulemiančią jo naudojimo paskirtį nei jo cheminė sudėtis.

28. Priešingai, nei nurodo Airija, funkcija neturi būti autonominio pobūdžio, t. y. ji turi būti daiktui būdinga nepriklausomai nuo kitų daiktų. Apie tai tekste nėra jokios nuorodos, o gaminio sąvokos apimtis būtų pernelyg apribota, nes daugelio daiktų funkcija gali būti užtikrinama tik derinant juos su kitais daiktais, cheminėmis medžiagomis arba mišiniais. Greta minėtų vairo rankenų ir kėdžių apvaskalų reikėtų paminėti, pavyzdžiui, varžtus. Vis dėlto rinkai teikiami ir tokie daiktai, kad kiti galėtų juos panaudoti sudėtingesniems gaminiams, tarkime, dviračiams, minkštomis kėdėms ar lėktuvams gaminti.

29. Švino luitas ar plastiko granulės⁹ yra ne gaminiai, o medžiagos, t. y. cheminiai elementai ir jų junginiai, kaip tai suprantama pagal REACH reglamento 3 straipsnio 1 punktą. Jų funkciją nulemia visų pirma ne forma, paviršius ar struktūra, o cheminė sudėtis. Be to, pagal 3 straipsnio 2 punktą dar yra įvairių medžiagų mišinių, pavyzdžiui, skystų dažų ar lako.

6 — <http://echa.europa.eu/candidate-list-table>, 2014 m. birželio 16 d. redakcija, žiūrėta 2014 m. lapkričio 27 d.

7 — Įvairios nevyriausybines organizacijos sudaro sąrašus kitų susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų, kurios ateityje galėtų būti įtrauktos į kandidatinių sąrašą. Pavyzdžiui, vadinamajame Tarptautinio cheminių medžiagų sekretoriato SIN sąrašė yra 830 cheminių medžiagų (sinlist.chemsec.org, žiūrėta 2014 m. gruodžio 1 d.); 2010 m. Europos profesinių sąjungų federacijos sąrašė sudarė 334 cheminės medžiagos (<http://www.etuc.org/press/reach-etuc-updates-its-priority-list-authorisation>, žiūrėta 2014 m. gruodžio 1 d.).

8 — Žr. Bendrojo Teismo sprendimą *Rütgers Germany ir kt. / ECHA* (T-96/10, EU:T:2013:109, 34 punktą).

9 — [De.wikipedia.org/wiki/Kunststoffgranulat](http://de.wikipedia.org/wiki/Kunststoffgranulat).

30. Siekiant išsamumo, reikia paminėti, kad šioje byloje nagrinėjama pareiga pranešti ECHA (REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalis) ir informuoti gavėjus ir vartotojus (33 straipsnis) pagal 2 straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatas netaikoma maisto produktams.

31. Apibrėžtyje nenurodoma, kad dalinis gaminys nebėra gaminys, jei sujungiamas su kitais daliniais gaminiais siekiant pagaminti sudėtinį gaminį.

32. Kaip pabrėžė, pavyzdžiui, Belgija ir Norvegija, tik REACH reglamento 2 straipsnio 2 dalyje yra aiškiai reglamentuota, kada gaminiai nebelaikytini gaminiais, t. y. kai virsta atliekomis, kaip tai suprantama pagal Sąjungos teisę.

33. Priešingai, nei nurodo Airija, dalinis gaminys nebūtinai netenka savo funkcijos, kai integruojamas į sudėtinį gaminį. Kaip jau minėta, dalinis gaminys funkciją įgyja tik integruotas į sudėtinį gaminį. Pavyzdžiui, jau minėtų vairo rankenų funkcija – būti naudojamoms kaip dviračio komponentai.

34. Vis dėlto integruojamas dalinis gaminys gali įgyti kitą formą, paviršių ar struktūrą, kurie keičia jo funkciją. Tokia yra tekstilė, kurią galima naudoti įvairiems gaminiais. Šis funkcinis potencialas smarkiai apribojamas, jei – kaip Belgijos atveju – ji naudojama minkštos kėdės apmušalui gaminti. Vis dėlto ir toks dalinis gaminys, kurio funkcija apribota, paprastai turi savarankišką funkciją, dėl kurios jis skiriasi nuo kitų dalinių gaminių, naudojamų sudėtiniame gaminyje. Minkštos kėdės apmušalo funkcija kitokia nei kitų naudojamų dalinių gaminių, pavyzdžiui, minkštos kėdės kamšalo, spyruoklių, kurios gali būti naudojamos, ar karkaso.

35. Tik jei į sudėtinį gaminį integruojamas gaminys praranda bet kokią savo formą, paviršių arba struktūrą, kuri daugiausia kaip cheminė sudėtis apibrėžia jo funkciją, nebeįmanoma jo identifikuoti. O galimų pavyzdžių atvejais visuomet turėtų būti apsvarstoma, ar iš pradžių apskritai tai buvo gaminiai, o ne tik medžiagos.

36. Taigi, kol dalinis gaminys, nepaisant jo integracijos į sudėtinį gaminį, išlaiko savo formą, paviršių ar struktūrą, kuri daugiausia kaip cheminė sudėtis nulemia jo funkciją, jis ir toliau laikytinas gaminiu. Tad gaminio, kaip tokio, sąvoka labiau reiškia, kad apskaičiuojant tam tikrą medžiagų koncentraciją turi būti atsižvelgiama į dalinį, o ne sudėtinį gaminį.

C – Dėl sąsajos su pareiga perduoti informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį ir 33 straipsnį

37. Gaminio sąvokos apibrėžtis vis dėlto taikoma kartu su specifinėmis gaminio gamintojų arba importuotojų (REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalis) ar tiekėjų (33 straipsnis) pareigomis.

38. Komisija laikosi nuomonės, kad šie asmenys gamina, importuoja ar tiekia ne dalinius gaminius, o atitinkamą sudėtinį gaminį. Todėl ir į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų koncentracija turi būti vertinama atsižvelgiant į sudėtinį gaminį.

39. Bet, priešingai, negu yra pagrindinėje byloje ginčijamame Prancūzijos pranešime ir negu mano kelios kitos valstybės narės, turi būti skaičiuojama atskirų dalinių gaminių ribinė vertė.

40. Vis dėlto šis nuomonių išsiskyrimas turi būti atskirai apsvarstytas gaminių gamintojo, importuotojo ir tiekėjo atvejais.

1. Dėl gaminių gamintojo, kaip tai suprantama pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį

41. Pareiga teikti informaciją Europos cheminių medžiagų agentūrai (ECHA) pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį *visų pirma* tenka gaminių gamintojui. Pagal 3 straipsnio 4 punktą gaminių gamintojas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris Sąjungoje gamina arba surenka gaminį.

42. Jei gamintojas sudėtinį gaminį gamina ar surenka taip, kad turi derinti dalinius gaminius, tai nereiškia, jog jis šiuos dalinius gaminius ir pagamina ar surinko. Darbo pasiskirstymu grįstoje ekonomikoje labiau tikėtina, kad sudėtinio gaminių gamintojas dalį būtinų komponentų ar juos visus įsigyja iš kitų gamintojų. Pateikti pavyzdžiai – dviračiai, lėktuvų ir automobilių kėdės – tai puikiai iliustruoja.

43. Bet su sąvokos „gamintojas“ reikšme būtų nesuderinama sudėtinio gaminių gamintojui priskirti ir jo naudojamų dalinių gaminių gamybą, jei iš tiesų šiuos gaminius pagamina ar surinko kiti gamintojai. Jis gali būti dalinių gaminių gamintojas tik tada, kai pats juos pagamina ar surenka (iš kitų dalinių gaminių).

44. Todėl sudėtinio gaminių, sudaryto iš dalinių gaminių, kurie, nepaisant integravimo į sudėtinį gaminį, išsaugo savo formą, paviršių arba struktūrą, bet buvo pagaminti ar surinkti kitų gamintojų, gamintojas privalo teikti informaciją ECHA, jei sudėtiniame gaminyje yra 57 straipsnio kriterijus atitinkančios ir pagal 59 straipsnio 1 dalį nustatytos cheminės medžiagos, kurios koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %).

45. Tačiau, priešingai, pavyzdžiui, negu mano Prancūzija ir Vokietija, nebūtina įpareigoti gamintoją pranešti apie įtrauktas į kandidatinių sąrašą chemines medžiagas naudojamuose daliniuose gaminiuose. Kaip pripažįsta ir kitos proceso dalyvės, ECHA šią informaciją gauna net ir nesikreipdama į sudėtinio gaminių gamintoją. Jei daliniai gaminiai gaminami Sąjungoje ar į ją importuojami, pareiga teikti informaciją taikoma būtent dalinio gaminių gamintojui arba, kaip dar turi būti nustatyta, importuotojui.

2. Dėl gaminių importuotojo, kaip tai suprantama pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį

46. *Antra*, pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį gaminių importuotojas privalo teikti informaciją ECHA.

47. Pagal REACH reglamento 3 straipsnio 11 punktą importuotojas yra Sąjungoje įsisteigęs fizinis arba juridinis asmuo, atsakingas už cheminių medžiagų importą, t. y. fizinį įvežimą į Sąjungos muitų teritoriją (3 straipsnio 10 punktas).

48. Kaip matyti iš šių apibrėžčių teksto, sudėtinio gaminių, sudaryto iš dalinių gaminių, kurie, nepaisant integravimo į sudėtinį gaminį, išlaikė savo formą, paviršių arba struktūrą, importuotojas taip pat yra dalinių gaminių importuotojas. Kuris kitas fizinis ar juridinis asmuo turėtų prisiimti atsakomybę už tai, kad šie daliniai gaminiai fiziškai įvežami į Sąjungos muitų teritoriją?

49. Pirmiau pateikta gamintojo apibrėžtis taip pat liudija apie tai, kad sudėtinio gaminių importuotojas turi būti laikomas ir dalinių gaminių, kurie yra sudėtinio gaminių sudėtyje, importuotoju. Šiuo aiškinimu papildomos gamintojo ir importuotojo sąvokos ir užtikrinamas išsamios informacijos teikimas ECHA. Būtiną informaciją apie kandidatiniame sąraše esančių cheminių medžiagų naudojimą daliniuose gaminiuose ECHA gauna arba iš Sąjungoje įsisteigusių faktinių dalinių gaminių gamintojų, arba iš importuotojų, nesvarbu, ar tai yra dalinių gaminių, ar sudėtinų gaminių, kurių sudėtyje yra dalinių gaminių, importuotojai.

50. Komisijos, FCD ir FMB, taip pat Airijos ir Graikijos prieštaravimai negali daryti įtakos tokiam aiškinimui.

a) Dėl aiškaus reglamentavimo trūkumo

51. Komisija laikosi nuomonės, kad, jei teisės aktų leidėjas būtų norėjęs nustatyti su daliniais gaminiais susijusią importuotojo pareigą teikti informaciją, jis būtų ją apibrėžęs tiksliau nei REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalyje. Tai patvirtina, pavyzdžiui, XVII priedo 23 punkto 5–7 papunkčiuose ir XVII priedo 61 punkte, kuriuose taip pat nurodytos ribinės koncentracijos vertės, vienareikšmiškai taikomos gaminiams „arba jų dalims“, išdėstyti apribojimai. Teisėkūros procese netgi buvo pateikta įvairių pasiūlymų dėl atitinkamos formuluotės¹⁰, bet jie nebuvo įgyvendinti.

52. Vis dėlto Danija ir Vokietija teisingai nurodo, kad paralelė su XVII priedu neprivaloma. Su kadmiu susiję 23 punkto apribojimai perimti iš Direktyvos 79/769/EEB¹¹, kurioje nebuvo vartojama gaminio sąvoka. Tad reikėjo aiškiai reglamentuoti komponentų įtraukimą. Tai, kad įstatymų leidėjas, vėliau papildydamas XVII priedą, pavyzdžiui, 61 punkte nustatydamas dimetilfumarato apribojimus, orientavosi į šią reglamentavimo praktiką, nedaro didelės įtakos REACH reglamento nuostatų, tiesiogiai nesusijusių su šiuo priedu, aiškinimui.

53. Dėl nuorodų į teisėkūros procese pateiktus pasiūlymus dar reikėtų pridurti, kad REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalyje dalinių gaminių įtraukimas galėjo būti reglamentuotas aiškiau. Vis dėlto tokio įtraukimo galimybė taip pat nebuvo atmesta. Todėl tai, jog nėra tikslaus reglamentavimo, taip pat gali reikšti, kad pasiūlymai dėl tikslinimo buvo laikyti pertekliniais arba nebuvo įmanoma pasiekti sutarimo dėl vieno iš aiškinimo variantų. Tad ir šis argumentas negali priversti importuotojo sąvoką išaiškinti taip siaurai, kaip siūlo Komisija.

b) Dėl teisinio tikrumo

54. To nekeičia ir Airijos rėmimasis teisiniu tikrumu. Remiantis bendruoju teisinio tikrumo principu, kuris yra vienas iš pagrindinių Sąjungos teisės principų, teisės normos būtų visų pirma aiškios ir tikslios tam, kad teisės subjektai nedviprasmiškai žinotų savo teises ir pareigas ir atitinkamai elgtųsi¹².

55. Tačiau pagal teisinio tikrumo principą nereikalaujama, kad nekiltų jokių abejonių dėl teisės normos aiškinimo. Priešingai, svarbu tai, ar atitinkamas teisės aktas yra toks neaiškus, kad nebūtų įmanoma pakankamai užtikrintai išsklaidyti galimų abejonių dėl nuostatos taikymo srities ar prasmės¹³. Nagrinėjamu atveju tai padaryti įmanoma ir Airija dėl to taip pat neabejoja.

56. Tačiau nėra aišku, kaip remiantis teisinio tikrumo principu būtų galima pasirinkti vieną iš dviejų REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalies aiškinimo variantų, susijusių su importuotojais.

57. Šį argumentą suprantu visų pirma taip, kad sunkumų aiškinant REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį nekiltų, jei ECHA rekomendacijos būtų privalomos. Tuo pat tai išnagrinėsiu.

10 — Greičiausiai Komisija remiasi Tarybos dokumento Nr. 13788/2/04 REV 2 39 išnašoje išdėstyto Nyderlandų pasiūlymu, Tarybos dokumento Nr. 5579/2/05 REV 2 57 išnašoje išdėstyto Švedijos pasiūlymu ir pasiūlymu Nr. 38 keisti rekomendaciją dėl antrojo svarstymo Parlamente (2006 m. spalio 13 d. dokumentas Nr. A6-0352/2006).

11 — 1976 m. liepos 27 d. direktyva dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su tam tikrų pavojingų medžiagų ir preparatų pardavimo ir naudojimo apribojimais, suderinimo (OL L 262, p. 201; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 3 t., p. 317).

12 — Sprendimai *IATA ir ELFAA* (C-344/04, EU:C:2006:10, 68 punktas) ir *The International Association of Independent Tanker Owners ir kt.* (C-308/06, EU:C:2008:312, 69 punktas).

13 — Sprendimas *Belgija / Komisija* (C-110/03, EU:C:2005:223, 31 punktas).

c) Dėl ECHA rekomendacijų

58. Prancūzijos pranešimas, dėl kurio vyksta ginčas pagrindinėje byloje, ir daugumos procese dalyvaujančių valstybių narių nuomonė prieštarauja rekomendacijoms, kurias ECHA paskelbė pritarus daugeliui valstybių narių¹⁴. Pagal šias rekomendacijas būtina remtis cheminės medžiagos koncentracija sudėtiniame gaminyje.

59. Šis tekstas, kaip ir kitos ECHA rekomendacijos, padeda suprasti specialias nuostatas, ypač jei jame išdėstyta bendra Komisijos ir valstybių narių nuomonė. Pagal 77 straipsnio 2 dalies g punktą ECHA sekretoriatas taip pat privalo parengti technines ir mokslines rekomendacijas, kaip dalinių gaminių gamintojai ir importuotojai turėtų taikyti 7 straipsnį. Be to, 77 straipsnio 2 dalies k punkte numatyta, jog turi būti parengti reglamento paaiškinimai. Vis dėlto rekomendacijose negali būti pateiktas privalomas Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimas¹⁵.

60. Šiuo atveju nieko nekeičia ir Graikijos pabrėžta didelė Sąjungos institucijų diskrecija vertinti moksliniu ir techniniu požiūriu sudėtingas aplinkybes. Ji pripažintina ir ECHA, pavyzdžiui, įtraukti chemines medžiagas į kandidatinių sąrašą pagal REACH reglamento 59 straipsnį¹⁶. Tačiau šiuo atveju kalbama ne apie faktų vertinimą, o apie Sąjungos teisės nuostatų aiškinimą. Jų aiškinimas, taip pat ir sudėtingų teisės klausimų atveju, priklauso išimtinai Teisingumo Teismo kompetencijai.

61. Be to, tai aiškiai nurodyta rekomendacijų pradžioje pateiktoje atitinkamoje nuorodoje: „Tačiau naudotojams primenama, kad REACH reglamento tekstas yra vienintelis autentiškas teisinis šaltinis ir kad šiame dokumente pateikiama informacija nėra teisinė konsultacija.“

62. Taigi ECHA rekomendacijos nėra privalomos.

d) Dėl vidaus rinkos

63. Dėl ECHA rekomendacijų Komisija taip pat remiasi neigiamu poveikiu vidaus rinkai. Jis gali būti daromas, jei valstybės narės skirtingai aiškintų pareigą teikti informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį, o kai kurios iš jų, nepateikus tokios informacijos, remdamosi 5 straipsniu imtų abejoti gaminių tinkamumu teikti rinkai.

64. Nors dėl tokio pavojaus vidaus rinkai ir pabrėžiama būtinybė atsakyti į prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktą klausimą, jis nėra argumentas dėl tam tikro REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalies aiškinimo.

e) Dėl proporcingumo

65. Vis dėlto Komisija mano, kad pareiga teikti informaciją apie dalinių gaminių sudėtyje esančias kandidatines chemines medžiagas yra neproporcinga.

14 — Žr. pirmiau minėtą sprendimą, 13 punktą.

15 — Žr., pavyzdžiui, sprendimus *Rohm Semiconductor* (C-666/13, EU:C:2014:2388, 25 punktą ir jame nurodyta teismo praktika) dėl Komisijos parengtų Kombinuotosios nomenklatūros paaiškinimų, *Fish Legal ir Shirley* (C-279/12, EU:C:2013:853, 38 punktą) dėl Orhuso konvencijos įgyvendinimo rekomendacijų ir *Expedia* (C-226/11, EU:C:2012:795, 23 ir paskesni punktai) dėl Komisijos pranešimo dėl nedidelės svarbos susitarimų, kurie nežymiai riboja konkurenciją pagal [EB] 81 straipsnį.

16 — Atitinkamai nutarčių *Rütgers Germany ir kt.* / ECHA (C-290/13 P, EU:C:2014:2174), *Cindu Chemicals ir kt.* / ECHA (C-289/13 P, EU:C:2014:2175) ir *Rütgers Germany ir kt.* / ECHA (C-288/13 P, EU:C:2014:2176) 25 punktą.

66. Proporcingumo principas saisto Sąjungą pagal ESS 5 straipsnio 1 dalies antrą sakinį ir 4 dalį ir yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų. Pagal proporcingumo principą reikalaujama, kad Sąjungos institucijų veiksmai neviršytų to, kas tinkama ir būtina atitinkamų teisės aktų teisėtiems tikslams pasiekti, todėl, kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia pasirinkti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai turi būti proporcingi siekiamiems tikslams¹⁷.

67. Importuotojų įpareigojimas teikti ECHA informaciją apie kandidatinių sąrašo chemines medžiagas, kurių atitinkamas kiekis yra daliniuose gaminiuose, įeinančiuose į sudėtinių gaminių sudėtį, yra tinkamas norint pasiekti tikslus, susijusius su pareiga teikti informaciją. Informacijos teikimas leidžia ECHA atsižvelgti į atitinkamą cheminių medžiagų kiekį ir jų naudojimą pagal REACH reglamento 58 straipsnio 3 dalį renkantis chemines medžiagas, dėl kurių Komisija nustato pareigą gauti leidimą. Be to, pranešimai leidžia ECHA pagal 7 straipsnio 5 dalį reikalauti pateikti šių cheminių medžiagų registracijos dokumentaciją arba patikrinti pasiūlymą dėl apribojimų pagal 69 straipsnį, kaip numatyta 29 konstatuojamojoje dalyje.

68. Pareiga teikti informaciją taip pat būtina, norint pasiekti šiuos tikslus. Nesant pranešimo, grėstų pavojus, kad ECHA nebus informuota apie labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų didelio kiekio – daugiau kaip vienos tonos, tenkančios importuotojui per metus, – naudojimą gaminiuose.

69. Šiomis aplinkybėmis turi būti atmesti Komisijos, FCD ir FMB argumentai, kad nebūtina įtraukti dalinių gaminių, nes valstybių narių apribojimai, reikalavimas gauti autorizaciją arba apsaugos priemonės pagal REACH reglamento 129 straipsnį užtikrintų pakankamą aplinkos ir sveikatos apsaugą. Pateikiant informaciją ECHA, kaip tik bus lengviau aiškintis apribojimų arba reikalavimo gauti autorizaciją būtinybę. Taip pat negalima atmesti to, kad informacijos teikimas ECHA gali lemti valstybių narių apsaugos priemonių taikymą.

70. Vis dėlto Komisija savo argumentais siekia, kad pareigos teikti informaciją trūkumai, atsižvelgiant į dalinius gaminius, nebūtų siejami su siekiamais tikslais.

71. Šiuo klausimu ji nurodo importuotojų sunkumus gauti būtiną informaciją iš savo tiekėjų trečiojoje šalyje. Jos teigimu, pastarieji dažnai nežino, ar gaminiuose yra į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų, nes atitinkama informacija jų tiekimo grandinėje trečiojoje šalyje neperduodama. Iš dalies atitinkama informacija gali būti laikoma komercine paslaptimi.

72. Atitinkamai FCD ir FMB pabrėžia tyrimų, per kuriuos nustatomas į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų buvimas ir koncentracija, išlaidas. Bato ištyrimas kainuotų 2 200–2 400 EUR. Tad jei reikėtų tirti bato esančius dalinius gaminius, susidarytų 22 800 EUR dydžio išlaidos.

73. Kaip nurodo Vokietija, vis dėlto neaišku, ar pareigos teikti informaciją apribojimas taip, kad ši pareiga būtų taikoma tik sudėtiniams gaminiams, iš tiesų lemtų pageidaujamą naštą sumažinimą, nes kiekvieną sudėtinį gaminį ir toliau reikėtų tikrinti dėl įtrauktų į kandidatinių sąrašą cheminių medžiagų koncentracijos. Tad ECHA, pritariant daugumai valstybių narių, siūlo importuotojams iš pradžių nustatyti koncentraciją visuose daliniuose gaminiuose, paskui pagal šias vertes apskaičiuoti koncentraciją sudėtiniame gaminyje¹⁸.

17 — Sprendimai *Jippes ir kt.* (C-189/01, EU:C:2001:420, 81 punktą), *S. P. C. M. ir kt.* (C-558/07, EU:C:2009:430, 41 punktą), *Afton Chemical* (C-343/09, EU:C:2010:419, 45 punktą) ir *Schaible* (C-101/12, EU:C:2013:661, 29 punktą).

18 — Žr. 13 punkte nurodytas rekomendacijas (4.4 dalį).

74. Bet jei koncentraciją daliniuose gaminiuose reikia nustatyti bet kuriuo atveju, neaišku, kodėl tokios informacijos teikimas ECHA turėtų būti siejamas su pernelyg dideliais sunkumais. Priešingai, kaip nurodo kai kurios valstybės narės, našta yra netgi mažesnė, jei teikiama informacija apie dalinius gaminius, nes nebūtina tiksliai nustatyti koncentracijos. Pakanka nustatyti, ar neviršijama ribinė koncentracijos vertė ir bendras kiekis – viena tona importuotojui per metus. Be to, teikiant informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 4 dalies f punktą, būtina nustatyti cheminės medžiagos kiekio diapazoną, pavyzdžiui, 1–10 tonų arba 10–100 tonų (per metus).

75. Priešingai, FCD, FMD, Airijos ir Komisijos nuomonės galima suprasti, tik jei importuotojai griežtai nesilaiko ECHA rekomendacijų, o remiasi daugiau ar mažiau tiksliais vertinimais, kad nereikėtų teikti informacijos. Per teismo posėdį Komisija netgi pasiūlė aiškiais atvejais taikyti tokį požiūrį, kuris negrindžiamas ECHA rekomendacijomis.

76. Pareigos teikti informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį našta vis dėlto gali būti tinkamai įvertinta tik atsižvelgiant į jos reguliavimo kontekstą.

77. Šiuo klausimu visų pirma pažymėtina, kad bent jau bus išvengta dvigubos naštos, nes pareiga teikti informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 6 dalį netaikoma, jei pats importuotojas arba kiti subjektai jau įregistravo atitinkamą kandidatinių sąrašo cheminę medžiagą, kad ją būtų galima atitinkamai naudoti.¹⁹

78. Jei nėra registracijos, teikti informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalies a punktą būtina tik tada, kai cheminės medžiagos kiekis atitinkamuose gaminiuose viršija 1 toną per metus vienam importuotojui. Taigi tai yra didelis kandidatinių sąrašo cheminių medžiagų, kurioms būdingos labai didelė susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų savybės, kiekis. Taip pat reikia remtis tuo, kad atitinkami importuotojai įveža santykinai daug gaminių su šia chemine medžiaga arba mažiau gaminių, kuriems būdinga santykinai didelė koncentracija.

79. Be to, pareiga teikti informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 3 dalį *netaikoma*, jei gamintojas arba importuotojas gali užtikrinti, kad naudojant ir šalinant chemines medžiagas įprastinėmis ir pagrįstai numatomomis sąlygomis, šios cheminės medžiagos neturės poveikio žmonėms ar aplinkai. Tokiais atvejais gamintojas ar importuotojas pateikia gaminio gavėjui tinkamas instrukcijas.

80. Todėl, jei koncentracija apskaičiuojama remiantis esamais daliniais gaminiiais, pareiga teikti informaciją irgi taikoma tik tada, kai negalima atmesti galimybių, kad bus išvengta didelio kiekio cheminių medžiagų, kurių sudėtyje yra labai didelė susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų, poveikio žmonėms ar aplinkai.

81. Šiomis aplinkybėmis pagal aukšto žmonių sveikatos ir aplinkos apsaugos lygio tikslą ir atsargumo principą *reikalaujama* informuoti ECHA, kad ši prireikus galėtų imtis būtinų apsaugos priemonių pagal REACH reglamentą. Šiais tikslais pagrįstos REACH reglamento 1 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 1, 3, 9 ir 69 konstatuojamosios dalys; jis taip pat matyti iš SESV 9, 11 straipsnių ir 191 straipsnio 2 dalies bei Pagrindinių teisių chartijos 35 ir 37 straipsnių.

82. Tai atitinka REACH reglamento 1 straipsnio 3 dalyje nurodyta importuotojų prievolė užtikrinti, kad rinkai jų teikiamos ir naudojamos cheminės medžiagos neturėtų neigiamo poveikio žmonių sveikatai arba aplinkai. Tad, atsižvelgiant į nurodytus pavojus ir pareigos teikti informaciją taikymą tik santykinai didelio šių medžiagų kiekio importui, iš tokių importuotojų gali būti reikalaujama gauti būtiną informaciją ir informuoti ECHA.

19 — Žr. 13 punkte nurodytas rekomendacijas (6.4 dalį).

83. Reikėtų daryti prielaidą, jog trečiųjų šalių gamintojai, norintys Europos rinkai gaminti reikšmingą kiekį gaminių, pateiks importuotojams būtiną informaciją apie kandidatinio sąrašo chemines medžiagas, esančias daliniuose gaminiuose. Jei dėl to šiems gamintojams patiems reikėtų gauti informacijos iš savo tiekimo grandinės trečiosiose šalyse, dėl pareigos teikti informaciją REACH reglamento standartai netgi būtų taikomi už Sąjungos ribų.

84. Todėl nėra neproporcinga, o netgi privaloma, kad importuotojų pareiga teikti informaciją pagal REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalį būtų vertinama remiantis kandidatinio sąrašo cheminių medžiagų koncentracija daliniuose gaminiuose.

f) Dėl tariamos importuotojų diskriminacijos

85. Šiomis aplinkybėmis nurodomas ir tariamas skirtingas požiūris į importuotojus ir Sąjungos gamintojus, nes gamintojai iš Sąjungoje įsisteigusių tiekėjų būtiną informaciją gali gauti daug lengviau.

86. Tačiau pareigos teikti informaciją taikymas tik sudėtiniam gaminiams, kuriuose pasiekama ribinė koncentracijos vertė, šio skirtingo požiūrio nepašalina, o tik daugių daugiausia sumažina taikymo atvejų skaičių.

87. Be to, dėl REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalyje apibrėžtos pareigos teikti informaciją taikymo tik sudėtiniam gaminiams Sąjungos gamintojai atsidurtų blogesnėje situacijoje. Dalinių gaminių gamintojai ir importuotojai pagal šią nuostatą privalėtų laikytis pareigos pranešti ir perkeltų atitinkamas išlaidas jų gavėjams – sudėtinų gaminių gamintojams. Todėl galimybė sudėtinį gaminį gaminti Sąjungos teritorijoje būtų ne tokia patraukli kaip galimybė jį importuoti.

88. Be to, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad importuotojams turi būti taikomos tos pačios prievolės, kurios taikomos Sąjungoje įsisteigusiems gamintojams, arba (bent jau) panašios prievolės, dėl kurių suvienodinamos išlaidos, kad Sąjungoje būtų užtikrinama tikra konkurencija²⁰. Sąjungoje įsisteigusių gamintojų apsauga nuo nepalankios konkurencinės padėties, kuri gali susidaryti dėl skirtingos importuotojų situacijos, taip pat yra teisėtas Sąjungos teisės aktų leidėjo tikslas²¹.

89. Taigi poveikis importuotojams ir Sąjungoje įsisteigusiems gamintojams irgi neprieštarauja pareigai teikti informaciją remiantis kandidatinio sąrašo cheminių medžiagų koncentracija daliniuose gaminiuose.

g) Tarpinė išvada

90. Taigi sudėtinio gaminio, sudaryto iš dalinių gaminių, kurie, nors ir integruoti į sudėtinį gaminį, išlaiko savo formą, paviršių ar struktūrą, importuotojas privalo pateikti informaciją ECHA, jei daliniame gaminyje yra REACH reglamento 57 straipsnio e punkto kriterijus atitinkanti ir pagal 59 straipsnio 1 dalį nustatyta cheminė medžiaga, kurios koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %).

3. Dėl gaminių tiekėjo, kaip tai suprantama pagal REACH reglamento 33 straipsnį

91. Pagal REACH reglamento 33 straipsnį kiekvienas gaminio, kuriame kandidatinio sąrašo cheminės medžiagos koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %), tiekėjas turi nurodyti gaminio gavėjui ir (paprašytas) vartotojui pakankamai savo turimos informacijos (bent tos cheminės medžiagos pavadinimą), kad gaminį būtų galima saugiai naudoti.

20 — Sprendimas *S. P. C. M. ir kt.* (C-558/07, EU:C:2009:430, 60 punktas).

21 — Sprendimas *S. P. C. M. ir kt.* (C-558/07, EU:C:2009:430, 57 punktas).

92. REACH reglamento 3 straipsnio 33 punkte pateikta labai plati gaminio tiekėjo sąvokos apibrėžtis. Ši sąvoka apima gamintoją, importuotoją, taip pat platintoją arba kitus tiekimo grandinės dalyvius, tiekiančius gaminių rinkai. 3 straipsnio 12 punkte taip pat apibrėžta plati tiekimo rinkai sąvoka; ji apima pardavimo, nemokamo perdavimo tretiesiems asmenims arba tiekimo tretiesiems asmenims veiklą.

93. Šios plačios sąvokos liudija apie tokį aiškinimą, kad sudėtinio gaminio tiekėjas taip pat yra ši gaminį sudarančių dalinių gaminių, kurie, nors ir integruoti į sudėtinį gaminį, išlaiko savo formą, paviršių arba struktūrą, tiekėjas. Sąvokos turėtų būti aiškinamos daug siauriau, kad tiekėjo pareigas būtų galima vertinti tik remiantis kandidatinio sąrašo cheminių medžiagų koncentracija sudėtiniame gaminyje.

94. Pirmiau pateiktas REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalies aiškinimas dėl importuotojų taip pat iš esmės liudija apie tai, kad tiekėjų pareigos informuoti turi būti vertinamos remiantis kandidatinio sąrašo cheminių medžiagų koncentracija daliniuose gaminiuose.

a) Dėl REACH reglamento 33 straipsnio ir 7 straipsnio 2 dalies skirtumų

95. Vis dėlto pareiga informuoti pagal REACH reglamento 33 straipsnį kai kuriais svarbiais aspektais skiriasi nuo pareigos teikti informaciją pagal 7 straipsnio 2 dalį.

96. Pagrindinis skirtumas yra tas, kad informacija apie kandidatinio sąrašo chemines medžiagas pateikiama ne ECHA, o gaminių gavėjams arba vartotojams. Todėl jie dėl labai didelį susirūpinimą keliančios cheminės medžiagos gali atsisakyti įsigyti gaminių. Ypač vartotojų atveju negalima atmesti galimybės, kad toks sprendimas gali būti grindžiamas klaidingu su chemine medžiaga susijusio pavojaus vertinimu.

97. Tačiau vartotojų informavimas nereiškia informavimo pareigos trūkumo, dėl kurio ši pareiga gali atrodyti neproporcinga. Priešingai, ji atitinka aukštą pagal Pagrindinių teisių chartijos 38 straipsnį ir SESV 169 straipsnio 1 dalį siekiamą vartotojų apsaugos lygį, kuris, remiantis pastarąja nuostata, apima vartotojo teisę gauti informaciją. Tai aiškiai pripažįstama REACH reglamento 56 ir 117 konstatuojamosiose dalyse. Tiekėjai turi užkirsti kelią galimiems klaidingiems vartotojų vertinimams, pateikdami tinkamą informaciją apie esamų cheminių medžiagų keliamą pavojų.

98. Be to, Vokietija pagrįstai pažymi, kad dėl pareigos informuoti atsiradusi paskata pagal galimybes atsisakyti labai didelį susirūpinimą keliančių cheminių medžiagų atitinka šių cheminių medžiagų reglamentavimo tikslus. REACH reglamento 55 straipsnyje aiškiai nustatyta, kad šiuo reglamentavimu siekiama tokias chemines medžiagas palaipsniui pakeisti tinkamomis alternatyviomis cheminėmis medžiagomis arba technologijomis, kai tai racionalu ekonominiu ir techniniu požiūriu.

99. Negali būti taikomi kitokie gavėjų informavimo reikalavimai nei galiojantys vartotojų informavimo reikalavimai, nes vartotojai informaciją gali gauti tik tuo atveju, jei ji prieš tai buvo perduota tiekimo grandinėje.

100. Kaip nurodo įvairios valstybės narės, būtų nepriimtina leisti nutraukti šios informacijos perdavimą tiekimo grandinėje vien dėl to, kad dalinis gaminyje tik integruojamas į sudėtinį gaminį ir nuo šiol ribinė koncentracijos sudėtiniame gaminyje vertė nebeviršija 0,1 % masės (masės %). Dėl to iš esmės nebūtų sumažinta ir tiekėjams tenkanti našta.

101. Vis dėlto yra skirtumų nuo REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalyje apibrėžtos pareigos teikti informaciją, kuri gali gerokai padidinti su 33 straipsnyje nustatyta pareiga informuoti susijusią našta.

102. Visų pirma nenustatyta REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalies a punkte numatyta kiekio riba, siekianti vieną toną per metus vienam tiekėjui. Todėl pareiga informuoti gali atsirasti ir esant daug mažesnei apyvartai. Tai ypač svarbu importuojant gaminius. Esant didesniai cheminių medžiagų kiekiui, dar tikėtina, jog gamintojai arba tiekėjai iš trečiųjų šalių pateiks būtiną informaciją, tačiau tokia tikimybė tuo labiau abejotina, kuo mažesnis importuojamas kiekis.

103. Be to, kaip numatyta REACH reglamento 7 straipsnio 3 dalyje dėl informacijos teikimo ECHA, pareiga informuoti nėra netaikoma, jei įprastomis arba pagrįstai numatomomis naudojimo sąlygomis, įskaitant šalinimą, nebus daromas poveikis žmonėms ir aplinkai. Remiantis šia nuostata, dėl pareigos informuoti galėtų susidaryti papildoma našta, nors neigiamo poveikio nesitikima.

104. Galiausiai REACH reglamento 33 straipsnyje nustatyta pareiga informuoti galioja neatsižvelgiant į tai, ar atitinkama į kandidatinių sąrašą įtraukta cheminė medžiaga jau užregistruota, kad ją būtų galima atitinkamai naudoti. Gali pasitaikyti atvejų, kai, siekiant 7 straipsnio 2 dalyje nustatytų tikslų, nebūtina išsiaiškinti, ar gaminyje iš tiesų yra į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų, nes jų naudojimo tokiuose gaminiuose galimybė iš esmės jau įregistruota. Vis dėlto pagal 33 straipsnio nuostatas būtų privaloma tai nustatyti.

105. Apie šiuos aspektus taikant pareigą informuoti tik tais atvejais, kai pasiekama koncentracijos sudėtiniam gaminyje riba, užsimenama tik netiesiogiai.

106. Viena vertus, dėl pareigos informuoti pagal REACH reglamento 33 straipsnį galioja nuostata, kad ECHA rekomendacijomis iš esmės reikalaujama koncentraciją sudėtiniam gaminyje apskaičiuoti remiantis koncentracijos jį sudarančiuose daliniuose gaminiuose verte. Jei tiekėjas laikytųsi šios nuostatos, gavėjui suteikta informacija apie kandidatinių sąrašo chemines medžiagas daliniuose gaminiuose reikštų beveik nepakeliamą našta.

107. Kita vertus, gali būti ir taip, kad sudėtiniai gaminiai, kuriuose pasiekama koncentracijos riba, bus importuojami tik nedideliais kiekiais arba bus galima užkirsti kelią šių gaminių poveikio pavojui. Neaišku, kodėl šiais atvejais pareiga informuoti turi būti proporcingesnė nei tada, kai ji taikoma dalinių gaminių atžvilgiu.

108. Esminis aiškinimo, dėl kurio ginčijasi Komisija ir Airija, poveikis pagrįstas tuo, kad kai kuriais atvejais atsiranda minėtų trūkumų. Vis dėlto gali būti taip, jog dėl tokio paties dalinio gaminio turi būti vykdoma pareiga informuoti, jei jis patiekiamas kaip atskiras gaminyje, o jį integravus į sudėtinį gaminių informacijos teikti nebereikia. Tai būtų ypač nepriimtina, jei sudėtinio gaminio tiekėjas būtų gavęs būtiną informaciją iš dalinio gaminio tiekėjo, todėl pagrįstai galėtų toliau ją perduoti gavėjui ar vartotojui.

b) Dėl REACH reglamento 33 straipsnio aiškinimo atsižvelgiant į proporcingumo principą

109. Vadovaujantis informacijos teikimo tiekimo grandinėje principu, vis dėlto būtų įmanoma REACH reglamento 33 straipsnį aiškinti taip, kad būtų išvengta neproporcingos pareigos informuoti.

110. Pagal REACH reglamento 33 straipsnį tiekėjas turi tiek gavėjams, tiek vartotojams pateikti pakankamai savo turimos informacijos (bent tos cheminės medžiagos pavadinimą), kad gaminių būtų galima saugiai naudoti.

111. Iš pirmo žvilgsnio ši nuostata – bent jau remiantis kai kuriomis kalbinėmis versijomis, pavyzdžiui, vokiečių ar anglų kalba, – suprantama taip, kad tiekėjas bet kuriuo atveju, net jei neturi šios informacijos, turi pranešti bent atitinkamos į kandidatinių sąrašą įtrauktos cheminės medžiagos pavadinimą. Jei tiekėjas iš savo tiekėjo apie tai negavo pakankamai duomenų, iš esmės jis turėtų ištirti gaminį, siekdamas nustatyti, ar jame yra atitinkamos koncentracijos į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų.

112. Tokia pareiga ištirti kelia problemų visų pirma tada, kai atmetama neigiamo poveikio galimybė, taip pat atvejais, kai gaminiai tiekiami ypač mažais kiekiais.

113. Vis dėlto proceso dalyvės, atsakydamos į atitinkamą paklausimą, iš esmės laikėsi šio aiškinimo. Jos rėmėsi idėja, jog tiekėjas turi turėti būtiną informaciją, kad galėtų vykdyti REACH reglamento 33 straipsnyje nustatytą reikalavimą, ir prireikus ją gauti.

114. Tačiau pernelyg didelės naštos tiekėjams pavyktų išvengti, jei cheminės medžiagos pavadinimo nurodymas reikštų, jog tiekėjas turi šią informaciją. REACH reglamento 33 straipsnio tekstas neprieštarauja tokiam aiškinimui. Priešingai, pavadinimo nurodymą galima laikyti informacijos pateikimu, siekiant užtikrinti saugų gaminių naudojimą. Bet tokia informacija toliau turi būti perduodama tik tuomet, jei turima šios informacijos. Šis aiškinimas, remiantis 33 straipsnio redakcija prancūzų kalba, netgi daug įtikinamesnis, kaip ir reikalavimas nurodyti cheminės medžiagos pavadinimą, kai jis nežinomas.

115. Tiekimo grandinėje, vadovaujantis REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalimi ir 33 straipsniu, gaminių tiekėjui cheminės medžiagos pavadinimas būtų nurodomas, jei ECHA būtų pranešta, kad gaminyje jos yra.

116. Jei REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalis nebūtų taikoma, informacija apie įtrauktas į kandidatinių sąrašą chemines medžiagas tiekėjams turėtų būtų teikiama, jei gaminiai būtų gaminami Sąjungoje. Gamintojai turėtų žinoti, ar į kandidatinių sąrašą įtrauktos cheminės medžiagos yra būtinos koncentracijos. Todėl šią informaciją būtų galima paprastai perduoti gavėjams ir vartotojams.

117. Tačiau reikėtų laikytis nuostatos, kad mažesnio gaminių kiekio importuotojai dažnai neturi jokių duomenų apie chemines medžiagas, įtrauktas į kandidatinių sąrašą.

118. Taip pat ši informacija nebūtinai gali būti pateikta, jei importuojant nebuvo pranešta ECHA pagal REACH reglamento 7 straipsnio 3 arba 6 dalį, nes importuotojas galėjo užkirsti kelią neigiamam poveikiui arba į kandidatinių sąrašą įtraukta cheminė medžiaga jau buvo užregistruota, kad ją būtų galima naudoti tokio tipo gaminiuose. Siekiant taikyti 7 straipsnio 2 dalį, šiais atvejais neprivaloma išsiaiškinti, ar tos cheminės medžiagos iš tiesų yra gaminyje.

119. Iš pirmo žvilgsnio atrodo, kad reikėtų baimintis to, jog šis REACH reglamento 33 straipsnio aiškinimas labai sumažintų praktinį šio straipsnio veiksmingumą. Teisinga tai, kad importuotų gaminių tiekėjai visų pirma gali būti galbūt dideliu mastu atleisti nuo pareigos informuoti apie įtrauktą į kandidatinių sąrašą cheminių medžiagų buvimą.

120. Vis dėlto šis atleidimas nuo pareigos negali būti toks platus, kad tiekėjai, neturėdami informacijos apie tokių cheminių medžiagų buvimą, galėtų tvirtinti, jog gaminiuose nėra į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų. Jie bent jau privalėtų pripažinti negavę jokios informacijos apie tokių cheminių medžiagų buvimą.

121. Be to, jei nėra informacijos apie įtrauktas į kandidatinių sąrašą chemines medžiagas, nereiškia, kad tiekėjai gali ignoruoti galimą pavojų. Kaip nurodo Komisija, esama ir kitų reikalavimų dėl gaminių saugumo, pavyzdžiui, dėl neilgalaikio vartojimo prekių, – Direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos²². Siekdami užtikrinti kokybę pagal šias kitas nuostatas, tiekėjai pavojų, kylantį dėl įtrauktų į kandidatinių sąrašą cheminių medžiagų buvimo, turėtų sumažinti iki minimalaus lygio ir prireikus gauti atitinkamą informaciją, kurią toliau perduotų tiekimo grandinėje. Jei į kandidatinių sąrašą įtrauktų cheminių medžiagų buvimas vis dėlto nekelia pavojaus, būtų galima netaikyti pareigos informuoti. Įtraukus šias papildomas nuostatas dėl gaminių saugumo, būtų orientuojamasi į galimus pavojus, kurių, kaip pabrėžia įvairios proceso dalyvės, pareigos informuoti taikymo sąlygose nėra.

122. Todėl, remiantis šiuo aiškinimu, nors REACH reglamento 33 straipsnyje apibrėžtos pareigos informuoti taikymo sritis būtų platesnė, nei 7 straipsnio 2 dalyje nustatyta pareiga teikti informaciją, pernelyg didelė našta nesusidarytų, nes atitinkama informacija ne turėtų būti renkama siekiant įgyvendinti specialią informavimo pareigą, o jau būtų turima.

c) Tarpinė išvada

123. Taigi sudėtinio gaminio, sudaryto iš dalinių gaminių, kurie, nors ir buvo integruoti į sudėtinį gaminį, išsaugo savo formą, paviršių arba struktūrą, tiekėjas privalo gavėją ir vartotoją pastarojo prašymu pagal REACH reglamento 33 straipsnį informuoti apie 57 straipsnio kriterijus atitinkančią ir pagal 59 straipsnio 1 dalį nustatytą cheminę medžiagą, jei jos koncentracija daliniame gaminyje viršija 0,1 % masės (masės %), o tiekėjas turi atitinkamą informaciją.

V – Išvada

124. Todėl siūlau Teisingumo Teismui į prašymą priimti prejudicinį sprendimą atsakyti taip:

1. Esant kitoms REACH reglamento 7 straipsnio 2 dalyje apibrėžtomis sąlygoms:
 - a) sudėtinio gaminio, sudaryto iš dalinių gaminių, kurie, nors ir buvo integruoti į bendrą gaminį, išlaiko savo formą, paviršių arba struktūrą, bet gaminami arba surenkami kitų gamintojų, gamintojas privalo pranešti ECHA, kai 57 straipsnio kriterijus atitinkančios ir pagal 59 straipsnio 1 dalį nustatytos sudėtinio gaminio sudėtyje esančios cheminės medžiagos koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %), ir
 - b) sudėtinio gaminio, sudaryto iš dalinių gaminių, kurie, nors ir integruoti į bendrą gaminį, išlaiko savo formą, paviršių arba struktūrą, importuotojas privalo pranešti ECHA, kai 57 straipsnio kriterijus atitinkančios ir pagal 59 straipsnio 1 dalį nustatytos dalinio gaminio sudėtyje esančios cheminės medžiagos koncentracija viršija 0,1 % masės (masės %).
2. Sudėtinio gaminio, sudaryto iš dalinių gaminių, kurie, nors ir integruoti į bendrą gaminį, išlaiko savo formą, paviršių arba struktūrą, tiekėjas pagal REACH reglamento 33 straipsnį apie 57 straipsnio kriterijus atitinkančią ir pagal 59 straipsnio 1 dalį nustatytą cheminę medžiagą privalo informuoti gavėjus ir vartotojus (pastarųjų reikalavimu), kai šios cheminės medžiagos koncentracija daliniame gaminyje viršija 0,1 % masės (masės %), o tiekėjas turi atitinkamą informaciją.

22 — 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (OL L 11, 2002, p. 4; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 447).